Point Centre for Contemporary Art

Anthology of Cracks
performance+ open discussion
Monday, 30 April 2018 | 19:30
performance
Tuesday, 01 May 2018 | 20:30

Ceramics and Performance: Anthology of Cracks

Anthology of Cracks is the latest collaborative project of artist Christos Delidimos and performer Nancy Stamatopoulou, examining the overlapping field of performance with ceramic arts. Initial point for this project has been Anthology of Cracks was shaped as a study investigating the relationships of body-movement-space-object in a single continuum. Both artists focused in the way the artist's body functions as a tool for the production of the artistic object, while the performer's body is itself the artistic object.

The meeting of landscapes and organic bodies have always been a very intriguing representation in Christos Delidimos drawings. His remote territories often transformed into flesh, unsettling the limits of the organic and the inorganic. Christos Delidimos develops these drawings in a persistent ascesis of writing - a kind of writing closer to matter and the intense gesture of engraving. Throughout his practice objects and subjects are treated equally, resulting in the creation of a vibrant surface. With a closer focus on these drawing details, one can realise that the same writing is developed throughout the surface, structuring a rich porosity. As such the drawing surface is re-introduced as a skin. Taking this approach a step further, Anthology of Cracks is a performance that studies the tolerance and the behaviour of the inorganic clay and the vital flesh.

During this performance, the inorganic clay participates in the revisited amphora. In the shape of the amphora, one can meet the exact correlations of ceramics with human anatomy, the same way that the archetypical shape of cup is produced to replace the handful. Thus ceramics reflect a certain monumentality of the everyday life.

Citing back to Sigmund Freud and Anzieu Didier's Skin Ego, the amphora functions as a peculiar physical wrapping, an in flux container with an inner and an outer surface. The outer surface both stimulates and protects, while the inner one absorbs and creates memory. The performer deconstructs these layers and disturbs the balance of contained and container. Amphora is addressed as a transitional object, that undergoes different transformations during the performance - becoming a womb, a house, an organ, a grave.

Images (front page)
1. Feather of female peacock, 2. Blackpainted ceramic pot, 3. Fossilized shell of helix pomatia, 4. Limestone, 5. Oyster shell, 6. Ink on paper, 7. Caretta caretta turtle bone, 8. Ceramic case, 9. Natural sponge from Kalymnos, 10. Ceramic mug made of high temperature white clay, 11. Semiprecious Agate stone, 12. White clay ceramics (biscuit), 13. Greek shell pholas dactylus, 14. Ceramic sample in lava glaze, 15. Salt-coated root, 16. Limestone, 17. Ceramic in mediterranean furnace, 18. Oyster shell, 19. Sedimentary rock, 20. Indonesian shell, 21. Aluminous limestone, 22. Quail egg.

Point Centre for Contemporary Art

Anthology of Cracks
performance
Δευτέρα, 30 Απριλίου 2018 | 18:30
performance + συζήτηση
Τρίτη, 01 Μαΐου 2018 | 18:30

Ceramics and Performance: Anthology of Cracks

Η performance Anthology of Cracks είναι το έργο της τελευταίας συνεργασίας του εικαστικού Χρήστου Δελιδήμου με την ερμηνεύτρια Νάνσυ Σταματοπούλου. Το εν λόγω έργο, στο σημείο συνάντησης performance και κεραμικής τέχνης, παρουσιάζεται ως μία εν κινήσει αναπαράσταση που μελετά τις σχέσεις σώματος-αντικειμένου, κίνησης-χώρου. Η διαγώνιος του τέμνει τις αγωνίες των δύο καλλιτεχνών στην εργαλειακή χρήση του σώματος του εικαστικού καλλιτέχνη για την παραγωγή του αντικειμένου, σε συνάρτηση με την επιτελεστική προσέγγιση του ερμηνευτή, όπου το σώμα είναι ταυτόχρονα εργαλείο και αντικείμενο.

Στα σχέδια του Χρήστου Δελιδήμου παρουσιάζονται πάντα μυθολογικοί κόσμοι με μία εκλεκτή συγγένεια ορυκτών τοπίων και οργανικών σωμάτων. Τα απόκοσμα βράχια αναπτύσσονταν σε σαρκικές προεκτάσεις, καθιστώντας αδιάκριτα τα όρια μεταξύ έμψυχου και άψυχου. Στην ανάπτυξη αυτών των αναπαραστάσεων ο Χρήστος Δελιδήμου εμβαθύνει στη χειρονομία της εγ-γραφής - ως μία χάραξη, μία δυνατότητα «θέμα», υποκείμενα στην πρακτική αυτή το διεύδυνης στην ύλη. Στην πρακτική αυτή εξελίσσεται αντικείμενα αντιμετωπίζονται ιστότιμα, απαλείφοντας και αντικείμενα ένα αποτέλεσμα ενιαίας λογικές αδυνέχειες και αποδίδοντας ένα αποτέλεσμα ενιαίας ζωγραφικής επιφάνειας. Στην εστίαση αυτής της ζωγραφικής επιφάνειας η ανάγνωση αναπτύσσεται οργανικά, ένας συνειδητοποιεί πως η γραφή αναπτύσσεται πάνω σε ένα μεγάλο πορώδες. Σε αυτό το σημείο, το σχεδίο επαναδοτείται με όρους επιδερμίδας. Σε μία εξέλιξη της σκέψης αυτής, η performance Anthology of Cracks δοκιμάζει τις αντοχές και τις συμπεριφορές του ανόργανου πηλού και της ήβιας σάρκας.

Στην performance, ο ανόργανος, νωπός πηλός αποκτά κεντρική θέση στο πλαίσιο ενός νεοκλασικού αμφορέα. Σε μία αναλογία, η οργανικότητα της φόρμας του κεραμικού αμφορέα παράγεται καθ' εικόνα και καθ' ομοίωση της ανθρώπινης ανατομίας. Κατ'αυτόν τον τρόπο στο κεραμικό αποδίδεται μία μορφής μνημειακότητα της καθημερινής ζωής, μιας και κάθε πήλινη κούπα ήρθε να αντικαταστήσει τη χούφτα για τη μεταφορά υγρών.

Σε συνέχεια των ψυχαναλυτικών προσεγγίσεων του Sigmund Freud και μετέπειτα του Anzieu Didier, το πιθάρι αναγάγεται σε ψυχοσωματικό αντικείμενο του εγώ, του οποίου η ανατομία διακρίνεται σε δύο στρώσεις, τη μέσα και την έξω. Η εξωτερική επιφάνεια του πιθαριού λειτουργεί ως ένα αλεξιδεντρικό διείσδυσης στην ύλη. Στην πρακτική αυτή το «θέμα», υποκείμενα αντικείμενα αντιμετωπίζονται ισότιμα, απαλείφοντας ένα αποτέλεσμα ενιαίας ύλης. Στην εστίαση αυτής της ζωγραφικής επιφάνειας η ανάγνωση αναπτύσσεται οργανικά, ένας συνειδητοποιεί πως η γραφή αναπτύσσεται πάνω σε ένα μεγάλο πορώδες. Σε αυτό το σημείο, το σχέδιο επαναδοτείται με όρους επιδερμίδας. Σε μία εξέλιξη αυτής

1.

8.

7.

2.

3.

4.

5.

9.

6.

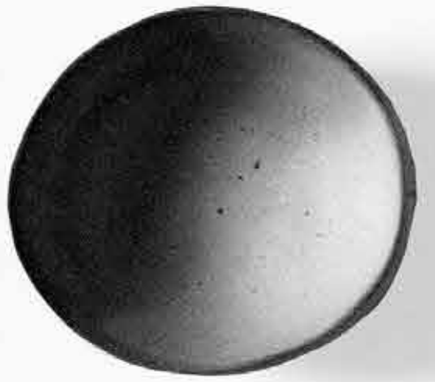
10.

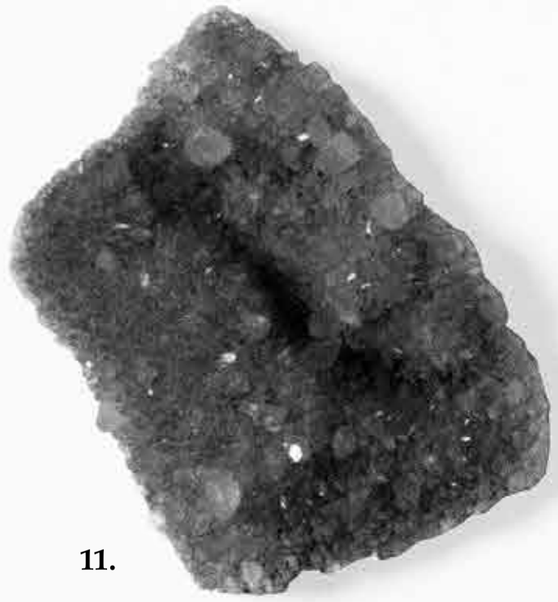
11.

12.

13.

14.

15.

22.

16.

17.

18.

19.

20.

21.